

Tobaksrygning hos Børn virkelig rummer en Del Fare, men nogen Erfaring derom har jeg ikke." Det er de to Læger, som det ærede Medlem anfører til Støtte for sig. Selvfølgelig kan det ikke falde mig ind at benægte, at Tobaksrygning hos Børn kan være skadelig, men jeg tror, at den Sag er forfærdelig overdreven.

Alfred Christensen: Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) gik lige over til Amerika og de amerikanske Doktorer for at finde Beviser for, at de, der røge Tobak, da de vare Børn, bleve Tyve, Røvere og Mordere og fik alle mulige slette Tilbøjeligheder. Men saa langt behøve vi ikke at gaa. Det er oplyst, at flere danske Mordere have røget som Børn. Der var i 1780erne en dansk Student, der hed Worm, der myrdede sin Lærer, der hed Tønder. Beretningen om Mordet, Processen og Henrettelsen findes fremsat paa Vers, og med Hensyn til Morderens Karakteristik foreligger det ogsaa paa Vers, at han havde alle slette Tilbøjeligheder i sin Ungdom: „Chokolade til at drikke, fandtes stærkt genegen han.“

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Lange: I „Dannebrog“ for den 7. September siger den Læge, som det ærede Medlem omtalte, Dr. Ravn, at selv middelmaadig Tobaksrygning rummer en Fare, og at den narkotiske Gift, der indeholdes i Tobakken, virker særlig stærkt paa det barnlige Legeme. Han fortsætter med mere, som jeg ikke behøver at oplæse. Og den anden Læge siger: „Erfaringen siger mig intet i den Retning, muligvis fordi jeg ikke tidligere har fæstet min Opmærksomhed paa det Punkt, idet jeg har været ganske uvidende om, hvor almindelig og hvor stærk Tobaksrygning var hos Børn. Jeg er imidlertid i høj Grad tilbøjelig til at tro, at Tobaksrygning, navnlig hos vore mange anæmiske, underernærede Skolebørn, er en — hygiejnisk set — meget skadelig Faktor, og min Overbevisning herom rokkes ikke af de manglende Beviser.“ Det staar i „Dannebrog“ for den 18. Oktober 1905.

Berntsen: Det eneste positive Udbytte, jeg har faaet af de Oplysninger om Lægernes Stilling i denne Sag, som ere fremkomne fra de foregaaende Talere, er, at ogsaa paa dette Felt ere de lærde uenige. Jeg har rigtignok hidtil været af den Opfattelse, at de fleste Mennesker ansaa overdreven Nydelse af Tobak for særdeles farlig for Børn, men paa den anden Side tror jeg ogsaa nok, det fra forskellig Side i høj Grad overdrives. Men vi behøve ikke at spørge Lægerne. Vi have vel alle fra vor Barndom eller tidligste Ungdom mere eller mindre sørgelige Erfaringer om, hvor ubehageligt det var, inden vi lærte at ryge Tobak. De allerfleste af os have vist oplevet adskillige kvalmende Timer og Øjeblikke, inden vi bleve stærke nok til at taale Tobak, og derigennem have vi faaet Erfaring for, at overdrevent sundt kunde det ikke være.

Men er man enig i, at overdreven Nydelse af Tobak er sundhedsfarlig, saa bliver selvfølgelig Spørgsmaalet, hvad man skal gøre for at forebygge denne Fare for Børn og unge Mennesker, og der mener jeg ikke, at den Vej, man skal gaa, er gennem kommunale Vedtægter og Politiforanstaltninger. Jeg tror, det er en farlig Vej, og hvis denne Lov træder i Kraft, som den her foreligger, vilde den sikkert møde almindelig Modstand og Misfornøjelse omkring i Landet.

Hvad vil man sige til, at en Mand paa Landet ikke kunde have Lov til at sende sin Tjenestedreng eller Tjenestepige eller egen Søn eller Datter hen i Forbrugsforeningen eller til Købmanden for at købe en Kasse Cigarer eller et Pund Tobak? Det vilde jo være aldeles urimeligt at lave et saadant Forbud, og det vilde det jo føre til, hvis denne Lov traadte i Kraft, som den her er affattet. Den ærede første Taler mente, man kunde undgaa det ved at give vedkommende en Seddel med. Men det er dog ogsaa for galt, synes jeg, at hver Gang jeg skal sende et af mine egne Børn eller mine Tjenestefolk for at købe den Tobak eller den Cigar, jeg finder det nødvendigt at købe, skal jeg give vedkommende en Seddel med.

Og naar man i Forslaget henviser til Politiet, saa forekommer det mig, det vilde være en mærkelig Opgave for det at skelne